

46de Møde.

Onsdag den 19. December Kl. 2⁵⁰.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 139 af 17. Marts 1917 om Tillægsafgift paa Spiritus og i Lov Nr. 119 af 8. Juni 1912 om Beskatning af Spiritus m. m.

Formanden: Denne Sag kan ikke uden Tingets Samtykk behandles i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Op- hold). Det er givet.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 195).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Finansministeren (Brandes): Dette Lovforslag, som er vedtaget af det høje Folketing med uvæsentlige Ændringer fra den Affattelse, i hvilken det blev fremsat af mig, har til Formaal at forskaffe Staten en meget betydelig Indtægt, mellem 11 og 12 Mill. Kr., som skulde indflyde i Statskassen i Aaret 1918. Det tager sin Begrundelse ud fra den Omstændighed, at den Drikkespirit, der endnu forefandtes i Spritfabrikkerne i Efteraaret, blev saa at sige beslagnat af Indenrigsministeriet, og at man gennem dette, at der da forelaa et forholdsviis ringe Kvantum af denne Vare, saa en sikker Udsigt til, hvis den udbragtes til Salg, at en Prisstigning vilde finde Sted; man kunde i og for sig ogsaa paa Forhaand vide, at en saadan Prisstigning vilde finde Sted ved den meget høje Værdi, som Varen, uden at det i og for sig var tilladt, allerede da havde faaet i Omsætningen. Man maatte gaa ud fra, at hvis den sidste Million Flasker af Drikkespirit, Brændevin og Akvavit, kunde blive solgt, vilde der være en stærk Tilbøjelighed fra Befolkningens Side til at give endog en meget høj Pris for den, og man syntes det da rimeligt, at Staten skulde tage sin Del af denne Prisstigning. Alene denne Forudsætning vidner om de overordentlige Forhold, hvorunder vi lever; og

selve det Forslag, som her er fremsat, og hvori Afgiften sættes saa overordentlig højt op, som her er foreslaaet, kunde jo slet ikke tænkes uden under ganske abnorme Forhold. Finansministeren mente ikke at turde lade denne Lejlighed gaa forbi uden at tilstræbe en saa stor Indtægt, som der kunde være Tale om at naa ved at forøge den allerede bestaaende Tillægsafgift for Spiritus til det, som foreslaas her, nemlig en Afgift gaaende fra 6 Kr. 50 Øre indtil 7 Kr. 50 Øre for den fineste Brændevin. Denne Afgift skulde da gælde for den forhaandenværende Be- holdning, der, som sagt, kan udbringes til 1 Million Flasker, og hvad der senere tilvirkes. Men jeg maa sige, at dette sidste er dog mere en deklatorisk Bestemmelse end en Bestemmelse, som man kan tænke vil blive af virksom Natur, idet man nemlig maa gaa ud fra, at der er overmaade ringe Sandsynlighed for — snarere maa man vel sige, at det vil være umuligt —, at der i Virkeligheden skulde blive tilvirket mere Drikkespirit herhjemme i det kommende Aar.

Dette er Lovforslagets Hovedformaal, som rummes i § 1, hvor den overordentlige Tillægsafgift foreslaas. § 2 er en Følge af § 1, idet man har ment, at naar den indenlandske Spiritus dreves saa højt op i Pris, svarede en saa høj Afgift, maatte Følgen blive den, at ogsaa hvad der indførtes af udenlandsk Spirituosa, kom ind under en langt højere Afgift, end Loven af 17. Marts d. A. bestemmer. Det er i § 2 foreslaaet, at Afgiften sættes til 10 Kr. pr. Liter af 50 pCts Styrke og derunder, dog med det Forbehold, at hvis der efter den bestaaende Tillægsafgift skulde kunne kræves en højere Afgift af indførte Varer, end der her foreslaas, skulde denne højere Afgift ogsaa opkræves. Bestemmelsen i § 1 kan antages at ville indbringe Staten omtrent 8 Mill. Kr. Hvad Bestemmelsen i § 2 angaar, skal jeg ikke sige noget derom, thi ogsaa denne Bestemmelse er mere af deklatorisk Natur, idet ingen kan have stor Tillid til, at der her til Landet vil indgaa Spirituosa i noget vidt Omfang i den kommende Tid, ja, der er Mulighed for, at der overhovedet slet ingen Tilgang vil finde Sted.

Til disse Paragraffer har Finansministeriet imidlertid ment at burde knytte to Bestemmelser med Hensyn til denatureret Spiritus og teknisk Spiritus. Den denaturerede Spiritus, som i Øjeblikket har en Godtgørelse af 76,7 Øre pr. kg, foreslaas nu behandlet saaledes, at Godtgørelsen